

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311293440/facsimile.pdf> (tilgået 28. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

dig her ned i denne kirkegaard, da itaae din naboer hof
 din graff, oc grede laa bitterligen for dig oc fige thill huer
 andre: o herre gud naade of at vi mitte ladanne naboer,
 huilche gode naboer vaar di, huor vel de forligtis, aldrig
 hørde nogen vidunder aff dem, gode maglom naboer, di
 lonte oß, de borgede oß, gud giffuet at di motte || haffue p. 115
 leffuet med oß, vi faa iche laa gode naboer igen som
 de vaare.

Er det iche da vel leffuet, et mennilke følger ekon et
 ord fra denne verden, huad det er ont eller gaat, end
 kunde du laa Inart forleste et got ord effter din død, som
 et ont ord, du haffuer jo lige god kiøb derpaa, oc da vil
 det først vogne med dig for alvor, naar de bære din liig
 thill graffuen, huorlunde din kleder haffuer itaaet skaarne
 om dig her i verden.

Det er jo tulindmaal bedre, end naar di klapper effter
 dig med skoffuelen her paa denne kieregaard, och din
 naboer och gienboer itaa hoß din graff, oc holde kaaben
 for munden och lade som di græde, oc di lie fuldhøyt der
 under neden, och ere fuld glade at de ere bleffne aff med
 dig, oc fige thill huer andre.

Huilche onde naboer vaare de, gud vnde oß bedre
 igien end di vore, noch vaare de gamble, det haffde veret
 bedre, at de haffde veret borte for thi aar siden, huor laa
 de och røffues som hunde och katte, huer mand haffde
 vidunder aff dem, huilken dieffuels mand vaar det udj
 hans huß, huor thit motte hans hultrue nøgen op aff sin
 feng och ud thill naboer, naar hand kom druchen och fuld
 hiem om natten. Huilchen skarns qvinde vaar det, huor
 reed hun sin holbond i vand, med hendes onde mund,
 gud vere loffuet di ere borte.

Er det iche da ilde leffuet, den iteen bliffuer Inart
 vod der huer mand spøtter paa: laa skulle dine uskyldige
 børn nyde dig ont ad och høre dig ved dieris brød, naar
 du ligger neder i kirkegaarden; din løn kommer och beder
 thill en dannemandz datter, laa spørge forelderne huad